

Vedkommende $1\frac{1}{2}$ Mil og for det andet Steds 2 Mil til Kjøbenhavn, vil Veien fra Frederiksfund til Kjøbenhavn blive saa vel 6 Mil, og der vil være noget over 4 Mil Jernbane at bygge. Tænker man sig derimod Banen ført fra Frederiksfund til Laastrup, vil Afstanden i nogenlunde lige Linie ikke være mer end $3\frac{1}{4}$ Mil, i det Sjælfte $3\frac{1}{2}$ Mil, og det Terrain, den vil komme til at gjennefølge, synes i det Mindste for den sydlige Dels Vedkommende at være meget gunstigt; i Midten er Terrainet vel noget mere kuperet, men jeg kjender det ikke nøie. For den omboende Befolkning og hvad Jordens Frugtbarhed og Udbylding angaar, vil denne Baneforretning ogsaa være fordelagtigere og staa over den anden. Banen vil komme til at berøre eller gjennefølge 7 Sogne af Frederiksborg Amt med 1866 Idr. Hartkorn og 6000 Mennesker, og 3 Sogne af Kjøbenhavns Amt med 1061 Idr. Hartkorn og 3000 Mennesker, altsaa tilsammen 10 Sogne med ialt 2927 Idr. Hartkorn og henved 9000 Mennesker. Da alle disse Sogne mangle Forbindelse med Hovedstaden, er det klart, at de ville give en Jernbane en ikke ubetydelig Fortjeneste. Hvis man desuden tænker sig en videre Udvikling mod Nord, en Forbindelse fra Sjælfjorden til Sjælland over Spodsbjerg, vil denne Bane være langt heldigere for en saadan Forbindelse end Lillerød-banen eller Lyngby-banen. Hvad Banen til Lyngby angaar, vil den have et meget vanskeligt Terrain at gjennefølge, til Gjentofte er det ganske vist noget lettere, men saa bliver Veien ogsaa længere. Mit Forslag gaar som sagt ud paa at hense til Selskabets Dervedelse, om man ikke vilde være bedre tjent med at føre Frederiksfund-banen ind til den dobbeltsporede Vestbane end til Nordbanen.

Det andet Vandringsforslag gaar ud paa at staa fast, hvad den høitagtede Minister selv har antydet, jeg vil ikke sige Lovet i Folkethinget, nemlig, at der snarest muligt anlægges en Jernbane fra Klampenborg til Rungsted. Jeg har heller ikke tvøet, det var værdt her at staa et bestemt Punkt fast. Da det er tvølsomt, hvorvidt Finansministeriet vil tillade, og hvorvidt det overhovedet er heldigt at føre en Jernbane midt igjennem Dyrehaven, saa kan det let hændes, at det kunde være fordelagtigere at gaa ud fra et andet Punkt end Klampenborg. Jeg har set, et af de foreliggende Projekter til en Bane fra Klampenborg til Rungsted, der skulde føres i en Tunnel under Veien fra Fortunen til Klampenborg og saa videre langs Dyrehavens Hegn. Det er ganske vist, at en saadan Bane vilde medføre Bøvenmelighed for den betydelige Mængde Beboere, som findes langs med Dyrehavens Hegn, men paa den anden Side vil ogsaa en Jernbane blive en langt mindre behagelig Nabo, end Dyrehaven er. Vil man ikke gaa ud fra Klampenborg, kan der tænkes flere Punkter, hvorfra en saadan Bane heldigere kunde udgaa, nemlig Gjentofte eller Ny-

holte. Ved at gaa ud fra Gjentofte vil Banen komme Vest om Dyrehaven og berøre de derliggende ret smukke Punkter, navnlig Fabrikkerne, og dersom man vil gaa ud fra Nyholte, vil man maaske faae et temmelig vanskeligt Terrain at føre Banen igjennem, men den vil da blive saa meget kortere, naar den blot skal ned til Bedbæk eller Næserød, eller hvor man vil føre den hen. Jeg skulde altsaa ønske, at denne Bane blev sat ind i denne Lov, hvorved man jo vilde vinde det, at vi ikke til næste Aar igjen faae et nyt Jernbane-lovsforslag. I Øvrigt betragter jeg ingen af de Forslag, jeg har stillet, som saa vigtige, at jeg meget indtrængende skal anbefale at gaa ind paa dem. Det Forslag den høitærede Minister har stillet, skal jeg efter de Oplysninger, han meddelte ved 1ste Behandling, være villig til at stemme for.

Judenrigsministeren: Ja, efter de Ytringer, hvormed den ærede Forslagsstiller sluttede sit Foredrag, drister jeg mig til at bede ham om at tage sine Forslag tilbage, og det af den Grund, at jeg hverken anser dem for at være nyttige eller hensigtsmæssige, i alt Fald for Diebliffet. Hvad det Spørgsmaal angaar, at føre Frederiksfundsbanen til Laastrup, da har jeg allerede bemærket, at dette Spørgsmaal paa Foranledning af Regjeringen har været behandlet af det sjællandske Jernbaneselskabs Direktion, som erklærede sig derimod; og jeg maa tilstaa, at jeg, skjøndt jeg ikke har foretaget Opmaalinger, ikke kan se rettere, end at i alt Fald en Bane, som udmunder i Nærheden af Laastrup, maa blive længere end nogen af dem, der udmunde paa den nordlige Bane (Kouug: Nei!); ja, det ærede Medlem siger: Nei, men der er, saavidt jeg veed, mindst 5 Mil mellem Kjøbenhavn og Frederiksfund og omtrent lige saa langt mellem Roeskilde og Frederiksfund (Kouug: Nei!); ja, der er temmelig vist over 4 Mil; jeg er derfor ikke i Stand til at sjonne, hvorledes en Bane, trukken fra Frederiksfund lige Syd paa en Linie fra Kjøbenhavn og til Roeskilde skulde kunne nøies med at blive $3\frac{1}{4}$ Mil; det fortaar jeg ikke. Der er imidlertid en væsentlig Grund for det sjællandske Jernbaneselskab til ikke at ville anlægge den af det ærede Medlem foreslaede Bane, og det er ikke at belejre Særlingen fra Roeskilde til Kjøbenhavn med Udmundingen af endnu en Bane. Følge det Lovforslag, der nys er vedtaget, har jo nemlig det sjællandske Jernbaneselskab, udelukkende i Trafikkens Interesse, uden at der er nogen som helst Sandsynlighed for, at der deraf kan flyde en eneste Stillings Indtægt for Selskabet, besluttet sig til at give denne uhyre Udgift af 650,000 Rd. for at lægge et Dobbeltspor mellem Roeskilde og Kjøbenhavn, fordi Trafikken krævede det, i Betragtning af, at der indmunder tre forskellige Baner i det Stykke fra Roeskilde til